

بررسی حضور همزمان آنتی ژن نئوسپورا کانینوم و آنتی بادی علیه آن در گاو های شیری حومه استان قم

محمد جوکار^{۱*}، علیرضا امانت چی^۲ مهسا بغدادی^۳، نادیا طایفی^۴

۱، ۲، ۳. دانشجوی دامپزشکی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.

۴. استادیار گروه پاتوبیولوژی و انگل شناسی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.

rakoji375@gmail.com

مقدمه: نئوسپورا کانینوم تک یاخته ای از رده اپی کمپلکسا و از عوامل مهم سقط جنین در گاو است که تا سال ۱۹۴۸ به عنوان عامل سقط جنین شناخته نشده بود اما در حال حاضر سبب خسارات اقتصادی وسیعی در جهان می گردد. هدف از انجام این تحقیق مقایسه و تعیین درصد الودگی به نئوسپورا کانینوم در خون با روش های PCR nested و ELISA و تعیین پارازیتی در گاو های سرم مثبت در چند گاوداری نیمه صنعتی حومه استان قم میباشد. روش کار: در این تحقیق مجموعاً ۸۳ نمونه خون شامل تعداد ۵۱ نمونه از گاوداری های دارای سابقه سقط و ۳۰ نمونه از گاوهای فاقد سابقه سقط اخذ و با تکنیک های PCR nested (آلودگی به DNA نئوسپورا کانینوم) و الایزا (حضور آنتی بادی علیه نئوسپورا) مورد آزمایش قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: ۴۱ درصد از گاوها از نظر آلودگی به DNA نئوسپورا کانینوم مثبت و واجد آنتی بادی بر علیه آن بودند، که میزان آلودگی به تفکیک، در گاو های دارای سقط ۵۱ درصد و در گاوهای فاقد سابقه سقط ۲۵ درصد بود. همچنین آزمون مربع کای تفاوت معنی داری را در نتایج هر یک از تست ها در تشخیص آلودگی نشان نداد. ($P < 0.05$) و همبستگی بالایی بین نتایج دو تست وجود داشت. حضور ژنوم انگل همزمان با آنتی بادی علیه آن در سرم ممکن است ناکارآمدی پاسخ ایمنی هومورال در حذف جرم از خون را نشان دهد و تمام گاوهای آنتی بادی مثبت احتمالاً دچار پارازیتی نیز هستند و علاوه بر آن گاو هایی که آلودگی آنتی ژنی را نیز دارا بودند به احتمال بالایی در انتقال عمودی جرم نقش بسزایی دارند.

کلمات کلیدی: آنتی بادی، آنتی ژن، انگل تک یاخته نئوسپورا کانینوم، سقط، الایزا، PCR nested

گزارش یک مورد نوزاد بز تک سر، چهار اندام قدامی، چهار اندام خلفی

سعیده حیدری نژاد^۱، سینا جاویدان^{۲*}، احمد ایزدی^۳

۱. PhD آناتومی و جنین شناسی مقایسه ای، هیات علمی گروه دامپزشکی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد، شوشتر، ایران

۲. دانشجوی دوره دکتری عمومی دامپزشکی، گروه دامپزشکی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد، شوشتر، ایران

javidan.sina@gmail.com

مقدمه: تمام دوقلوهای بهم چسبیده دارای منشأ یک تخمی بوده و نمایانگر تقسیم ناقص یک رویان بز به دوقسمت در زمانی که معمولاً در خلال مرحله شیار اولیه است، می باشد. دوقلوهای بهم چسبیده در گاو فراوان تر از سایر نشخوارکنندگان است. روش کار: یک مورد دوقلوی بهم چسبیده بز مرده به آزمایشگاه دانشکده دامپزشکی آزاد واحد شوشتر ارجاع داد شد. پس از معاینه ظاهری و عکس برداری معمولی، رادیوگرافی و تصویر برداری سه بعدی انجام شد. بحث و نتیجه گیری: نمونه دارای یک سر و چهار جفت اندام بود، دوجفت از اندام ها کوچکتر از سایر اندام ها بود. جفت اندام اول در مقابل مهره اول جناغ و جفت اندام دوم در ناحیه شکمی به تنه اتصال داشت. در رادیوگراف و تصویر سه بعدی وجود دو جفت اندام اضافی را تأیید و نیز مشخص شد سر و اسکلت محوری یک بودند. به نظر می رسد که این نمونه اولین گزارش نوزاد بز از نوع Monocephalus, tetrabrachius, tetrapedus می باشد. ساختار اسکلتی زوج اندامی که به شکم متصل بود مطابق ساختار اسکلتی اندام خلفی است در صورتیکه زوج قدامی، ساختار اسکلتی اندام قدامی را داشته با این تفاوت که زاویه مفصل آرنج در خلاف جهت طبیعی در اندام قدامی قرار داشت.

کلمات کلیدی: بز، دوقلوی بهم چسبیده، مونوسفالیک، تترابراکیو، تتراپدیک